

Dario Fo in Franca Rame

SVOBODNI ZAKON

Priredila Tamara Matevc in Samo M. Strelec, Novi ZATO.

Prevedel Gašper Malej

Naslov izvirnika: Coppia aperta, quasi spalancata.

Objavljeno v: Dario Fo e Franca Rame, Le commedie IX, Einaudi, Torino 1991.

Prva slovenska uprizoritev: *Svobodno razmerje*, Gledališče Ptuj, 4. december, 2000, režiser Jaša Jamnik.

Osebe:

SAMANTA RIBIČ (žena)

ROK RIBIČ (njen mož)

ROK: Samanta, nehaj ga srat ... pa pridi ven iz kopalnice ... Kaj se pa greš? Poslušaj, dobro, no, priznam, mogoče sem tudi jaz malo kriv, ampak zdaj ga pa nehaj srat pa pridi ven ... Mater, zakaj jemlješ vse tak tragično! Samantika, res me že fejest tiši. Kaj lahko prideš ti ven, pol pa grem jaz not pa se pokakam, pa grem jaz ven, pa prideš ti not, pol pa se vbiješ do konca, če ti nêbo preveč smrdelo ... Zakaj se ne morema zmenit kot dva normalna človeka? Koza zmešana!

SAMANTA: (*Občinstvu.*) Dober večer ... Koza zmešana, ki se je zaklenla v kopalnico, sem jaz. Ime mi je Samanta. Brez h. Po slovensko: S-a-m-a-n-t-a. Jaz si zapomnim tko, da se spomnim na labelo. Tisto šminko brez barve, za zaščito ustnic. A ma ktera mogoče s sabo, da pokažemo? Dobro. Nič hudga. Gospodje, to je tak brezbarven vazelin za ustnice. Kadar se preveč nažrem tablet – to je pa še kar pogosto, ta mesec že tretjič – pol se včasih dolg ne morem spomnit, kako mi je ime. Na labelo se pa vedno spomnim, ker mam – zaradi dehidracije, ki navadno sledi prenažiranju s tabletami – čist suha usta. Skratka: labela – Samanta. Lahk pa tud Samanta Poanta, enim to blj pomaga. Recimo njemu. To je moj mož, Rok Ribič ...

ROK (*še vedno govori, kot da je ženska v kopalnici*): Samanta, meni ga že pol ven visi. Ven pridi, lepo te prosim. Nič ti nêbom naredo!

SAMANTA: (*Občinstvu.*) Sorči, ravno uživam v pripravi koktejla: tramal, tadol, zaldiar, analgin, nalgesin – aspirin mi valjda ne bo škodu, bom vzela kar celo tablico, baje je dober za srce – gospa, mi greste prosim na šank po kozarec vode – vas bom počakala s predstavo, ni problema – fentanil sem skor pozabila ... to se mi za se fentat dobr sliši. O, gospa je že nazaj – (*Gledalki, ki je prinesla vodo.*) O, hvala. Kaj pa vi vzamete, ko je najblj hudo? Prosac? A pomaga? – Sam še neki. Tukaj mam valjar. Dajte mi zdrobit tele tablete, lepo prosim, če ne, jih ne bom mogla dol po grlu spraviti, ker me že vse peče. Zakaj si ne zmislijo sirupa, da bi človek sam ruknu, ko rabi? Hvala, super ste to nardili, usedte se nazaj. – Upam, da drugim babam ne bo delal takega sranja, kot ga je meni. Ker to je pa res težko zdržat. – Joj ibuprofen sem tud pozabila. A boste enega? (*Občinstvu.*) A bi kdo kakega? Ma za stranski učinek nespečnost: boste komot zdržali do konca predstave.

ROK: Samanta, daj, reci kaj.

SAMANTA: Kaj. (*Bruha.*)

ROK: (*Telefonira.*) Halo? Enega rešilca bi naročo. Kardeljeva 13. Ribič. Spet jaz. Ne, ne, moja žena. Hvala lepa.

SAMANTA: (*Občinstvu.*) Moj mož je poklical rešilca ...

ROK: Poslušaj: rešilec je že na poti. Spet bojo metalni vrata dol s pantov! Že tretjič ta mesec! Veš, kak so mizarji dragi ... Pa ne moreš mi tega delat!

SAMANTA: So vam že kdaj sčistili želodec? ... Bljek! Tista cev, ki ti jo porinejo v grlo ... In ko te do konca zmučijo, je pa že čas za obiske. Pridejo svojci, recimo mož in sin, in pol moraš gledat, kako jim je nerodno. Mojemu možu nikol ni uspelo skrit, kako mu je žal, da mi ni ratalo. Kaj sploh na obiske hodi, itak si nimamo nič za povedat! – No, pol po obiskih so me zmeri peljali k psihologu. V bistvu ... k psihiatru. Tip me gleda dve uri in zraven tišina! – Jaz ne vem, kdo ga plačuje! Za to, da je tiho. Najbrž je plačan na uro. Vidite, ni čudno, da je zdravstvena zavarovalnica v totalni riti. No, pol po dveh urah pa končno neki zine. Jaz rečem »Prosim?«, on še vedno neki šepeta naprej, jaz še vedno nič ne slišim, mu zlezem na kolena in šele, ko se mi slini že čist po vratu, zaštekam. »Kar, zjokite se, gospa, kar zjokite se!« No, pa sem se. Tko: na ful, na močno. No, mal sem tud zaglumla. Če ne, me sploh ne bi spustili s psihiatrije. Zdej pa moram nazaj v kopalnico.

ROK: Samanta, si še živa? Daj, počohaj po vratih, če si še živa. Ok, jaz grem! Nikoli me nêboš več vidla! Sama se reši! ... Daj, odpri vrata, jebentimater!!

SAMANTA: (*Zelo mirno.*) Sem se že dostikrat probala fentat, veste ... Prasec!

ROK: Pa pusti mi roza tablete, tiste mam za fitnes!!!

SAMANTA: Preberi si stranske učinke, kreten, povzročajo impotenco, he, he, he. – (*Občinstvu.*) Enkrat tud sem že skočila skozi okno. Pa me je zgrabu v zadnjem trenutku. Za gleženj, totalno brez občutka. (*Spleza na okno.*)

ROK: Samanta, lepo te prosim, pridi dol z okna! Ok, baraba sem, prasec nemarni, svinja, kreten, maslokurček, fahidiot ... ampak evo, prisežem ... To je blo zadnjič!

SAMANTA: (*Histerično joka.*) A je blo? A je blo? Kaj me briga, kaj me briga, vseen mi je, boli me za te tvoje silikonske babe, trape butaste bjondaste ... aaaaaa (*Joče.*)

ROK: A če bi ble pametne in črnolase, pa bi blo ok? Dol pridi ... da se lepo zmenima ... Čez dvajst minut je fuzbal.

SAMANTA: Ne! Briga me fuzbal!! Skočla bom!!!

ROK: Pa ne boš!

SAMANTA: Ja pa bom!

ROK: Gleženj ti bom zvil!

SAMANTA: Au, pusti me!

ROK: Zvil ti ga bom!

SAMANTA (*strašen krik*): Aaaaa! (*Občinstvu.*) Ta bedak mi je zares zvil gleženj! (*Se umakne z okna, vzame pištolo.*)

ROK: Mater, kaj si nora? Kaj bi rada, da grem v čuzo al kaj? Nisem je še prijavo!

SAMANTA (*pripoveduje občinstvu*): Hotla sem umret, ker sem spoznala, da me ne ljubi več. Da ga več ne privlačim. Moški v dvorani, dobro me zdej poslušate: Najhujše, kar lahk nardite svoji ženi, je, da jo nehate ljubiti, nehate seksat. – Lejte, jaz vam bom danes tle povedala vse direkt in naravnost. Ne mi zamerit ... – Če vašo boli glava, to sam pomeni, da bi rada, da se mal potrudte. Da večkrat probate, da pošljete domišljijo v fitness, ker kaj vse bi se dalo nardit, da bi bla ona za ... Gospodje, a veste, kaj je v resnici migrena? Saj poznamo migreno, ne. – Mi-gre-na, na: seks. Lahk rečete kar skupi, migrena je sam skrajšava: migrenaseks. Me ženske smo vedno za. Sploh po tridesetem. Po štiridesetem da niti ne govorim. A ne gospa, da mam prav ...? No, ampak mam pač rade, da se mal ukvarjate z nami. No, in ko pol enkrat nehate fehtat za seks, ko kronično obolite za minegreno, za mi-ne-gre-na seks, potem to pomeni, da je konec, fertik, šlus. Lejte, gospodje, sploh ne gre za to, da vi vašega korenjaka not pa ven, pa not pa ven, pa not pa ven vtikate in po nas skačete kot kake opice. Mam tud prste, razumete, te reči si za silo lahk tud same poštimamo: jaz si recimo predstavljam enga v uniformi, mehanika, vojaka al pa škofa in jaz ne rabim več ko dve minuti ... Ampak! Pri seksu gre za neki več, gre za ljubezen, oprostite, če je to tko. In če mož konstatno signalizira mi-ne-gre-na seks in če neha prosit in če ne reagira na tvoj migrenaseks, pomeni, da te več ne ljubi. Sorči, tko to je. Ženske v svoji senzibilnosti to seveda čutmo in kaj nam ostane družga, kot da se vržemo s petega štuka? Ko pa odkriješ, da ma druge babe, se ti ne da niti več to. Čeprav jaz moram za sebe priznat: meni se je čist utrgalo vsakič, ko sem odkrila, da ma kakšno novo babo. Jaz sem se probala ubit najmanj dvakrat na teden.

ROK: Z drugimi je šlo samo za fuk!

SAMANTA: A gre lahk prosim pri nama vsaj za fuk?

ROK: S tabo je drugače ... tebe spoštujem ...

SAMANTA: Aha, druge fuka, mene pa spoštuje!

ROK: Kaj je najvažnejše v odnosu med moškim in žensko? Spoštovanje!

SAMANTA: Daj, jebi se.

ROK: Te pa nič! Saj se!

SAMANTA (*občinstvu*): Tko se preprosto ni dalo več zdržat! Že sto let nisva več fukala!

ROK: Ti, a mogoče uživaš, ko tak javno pereš najino umazano perilo?

SAMANTA: A boli, srce? ... A boli? (*Občinstvu.*) Na začetku sem se bala, da je mogoče zbolel. Si predstavljate, on na smrt bolan, jaz pa sama s krediti, minusom na njegovi kartici, sama z otrokom, brez službe ... Pol ko kar ni škripnu, sem si rekla, mogoče je pač zmatran. Od življenja. Služba, vsak dan isto ... Normalno.... Potem sem pa odkrila, OD ČESA je gospod zmatran! Od burnega posteljnega življenja. Z drugimi ženskami, jasno. – Meni se je utrgalo!! Z mano ne, jaz sem mogla že dolgo na škofa mislit ... A razumete, kakšno ponižanje je to za žensko: doma noče, zunaj ga pa nič ne ustavi!!! Kot pitbul: doma priden, zunaj pa vse raztrga. (*Možu.*) »Kaj, a te ne privlačim?« (*Občinstvu.*) Ni mel niti tolk jajc, da bi mi reku »Ne!« No, povej: A te več ne privlačim?

ROK: Kak to misliš, privlačim?

SAMANTA: Če te več ne privlačim?

ROK: Normalno, da me privlačiš ... V čem je problem?

SAMANTA: Prasec!

ROK: Glej, Samanta, jaz sem hoto samo to, da bi bla ti srečna.

SAMANTA: Bruhala bom!

ROK: Ok, priznam, ti izgovori so bli res malo mimo ... ne rečem ... Moral bi ti povedat ... vsi v službi so mi rekli ... ampak ... glej, nisem te hoto prizadet! Bal sem se, da ti ne boš razumela. Bil sem v eni taki fazi, ko sem preprosto rabo ... Do tebe sem pa itak čuto vedno ... nekaj več. Mislim ... čist drugač. Bolj globoko, bolj široko. To s tabo se sploh ne da z ničemer primerjat. Eto, prisežem ... Nihče v življenju mi še ni nikoli pomeno tolko kot ti! Niti mama ne! No, dobro: mama že, ampak mama je ena sama ...

SAMANTA (*besno zavpije*): A si ti normalen? Mama! Pusti mamó! Ne bom ti mama! Ne, hvala! Rajš me mej za eno noč! Za vsako noč sprot. Dajva si zmislit kaj ... vznemirljivega, recimo: jaz te počakam nekje na enem temnem parkirišču – tu pod našim blokom recimo, kjer so mulci razbili vse luči – ti se mi približajš, s počasnim korakom, v dolgem plašču, pod njim pa ... nič, no, mislim: vse (kar pač maš, he, he. Kar je, je. Če ni, pač ni.) ... no, na glavi maš klobuk, odvržeš čik (vzemi čigumije s sabo, prosim, hvala) me porineš, potisneš na mrzli betonski zid, strgaš bluzo z mene, modrček, z eno roko mi gneteš joškice, z drugo rit, rineš svojega trdega tiča v mene ... O, mamma mia! O, mamma mia! (*Se strezni.*) Jebem ti mamó!!! A se zavedaš, kakšen preklet kreten, idiot in

zagamani gnoj si dejansko?! Kako ti mene ponižuješ! A ti jaz sploh kaj pomenim? A ti sploh KAJ pomenim!!! Mama?! Boš že še vidu, kako bodo moški letali za mano. (*Mož se porogljivo nasmehne.*)

Ja, ja, ti se kar smej! Bomo vidli, kdo se bo smejal, ko ti bom pred tvojo službo nardila tako sceno.

Paradirala bom gor pa dol po pločniku, in to z napisom: »Posebna ponudba! Samo danes: happy hour z ženo gospoda Ribiča! Sveže umita, sveže obrita! Izredni popust za člane Diners Cluba, AMZS-ja in naročnike Večera ter Ognjišča. Za 30 komadov šparovih smrečic dobite bonus: pridem enkrat, dam vam dvakrat ... (*samoironično*) pride mi pa trikrat, he, he. – No, FUKcioniram tud na Merkatorjeve pike, Tuš kartico, Merkur kartico, Magno ... – Mater! Če ste imetnik katerekoli kartice zvestobe, dam zastojn!«

ROK: Ful uživaš, če me tak pred vsemi jebeš, ne?! Jaz sem se hoto samo pogovorit! Iskreno! Odprto! Odkrito. Ampak s tabo to ne gre. Ti vedno vse pokvariš! Ti maš nadnaravni talent za vzeti človeku voljo do vsega ... kaj šele do seksa ... Res, hvala ti! Nasvidenje ... Niti več ne vem, kje se gre ven iz te hiše ... *Odide.*

SAMANTA: Sam to me še zanima: zakaj rabiš tolko drugih bab ...! Še aids boš fasal! Al pa svinjsko gripo. 5, 4, 3, 2, 1, pol ... (*Mož se vrne.*) Stran tace, da me ne okužiš! Pusti me, pusti me! (*Naperi pištolo proti možu.*)

ROK: Daj, ne se hecat! Daj prst s petelina!

SAMANTA: Nič se ne hecam! (*Ustrelil »skoraj« mimo moževe glave.*)

ROK (*osupel*): Pa ti nisi normalna! Skoraj bi me zadela! ... Daj mi pištolo!

SAMANTA: Saj se ne bom ustrelila! Rajši počim tebe! Tišina! Lepo roke gor, pa tja stopi! Pa pri miru mi bodi! Pa tiho mi bodi, saj ti nonstop gobcaš. Z njimi (*pokaže proti občinstvu*) se še sam neki pomenim. Ti si pa drži pištolo, in če se sam premakneš ... se ustrelil!

ROK: No, kaj si pa te ti investirala v najino razmerje?! Zdaj, ko se že tak lepo menima.

SAMANTA: Kaj sem jaz investirala? Jaz sem ful investirala. Ti pokažem račune? Lej: Moški so drugačni, ženske tudi; Zakaj moški ljubijo mrhe; Vražji zakonci; Moški in ženske na zmenku; Moj zakon; Kako ga uloviti; Zakaj moški lažejo in zakaj jih ženske vedno dobijo; Moj vrtiček ... Aja, ne, ta je za vrt ... Kako spremenimo moške. Kako zainteresiramo moške. Kako zresnimo moške. In to še ni vse, hočeš videt še druge račune, ker mam vse spravljeno ...

ROK: Te knjige bi si lahko tud v knjižnici sposodla.

SAMANTA: Je blo zmeraj vse sposojeno.

ROK: Pa to ti glih skušam dopovedat! Ti se vedno zanimaš za neki žuti tisk, ki ga babe berejo pri frizerju. Rajši bi čitala klasiko: Moj mikro ...

SAMANTA: Tvoj je res mikro! Tud celega Košička sem predelala ...

ROK: Starega deda! Od kdaj stari dedi pišejo knjige, kak se fuka? Samanta, seks ni vse ...

SAMANTA: A da ne?

ROK: Ok, pustima teorijo. S čim si ti konkretno poskušala popestrit najino spolno življenje, praktično?

SAMANTA: Kako hudiča naj jaz vem, kaj si ti pri seksu želiš in kaj je tisto, kar jaz ne znam tebi nardit, vse druge babe pa očitno znajo?!

ROK: Lahko bi me kdaj samo pobožala.

SAMANTA: ?

ROK: Se ti sploh zavedaš, kak ti mene ... ponižuješ. Si se sploh kdaj iskreno vprašala, zakaj delam to, kar delam? Kaj sem jaz isko, kaj sem rabo? Si me sploh kdaj skušala razumet? Kaj ti misliš, da maš samo ti srce? Ne, jaz mam tudi srce! Midva bi se morala več pogovarjat, delat na odnosu ... Ti nimaš pojma, kak se meni upira ta malomeščanska vloga! Jaz ne morem vsako nedeljo jest goveje župe pa zavravn poslušat goveje muzike! Jaz moram svojemu tiču dat malo lufta! Jaz hočem ribo!! Jaz hočem mačko!!! Glej, Samanta! Jaz preprosto nimam čisto nobenega problema s tem, da sem poročen s tabo in da mam ob tebi tu in tam kakšno ... pač. Če maš s tem problem ti, je to tvoj problem. To moraš rešit sama. Najin zakon temelji na ljubezni in spoštovanju. Jaz hočem svobodni zakon. Če maš s tem problem, ga reši sama. Pa kaj bi ti sploh rada?!

SAMANTA: FUK!

ROK: A se lahko pred izbranim občinstvom prosim malo majn vulgarno izražáš?

SAMANTA: Fuk, fuk fuk. Fuk. Fuk. (*Občinstvu.*) Prosim, pomagajte mi, gremo skupi »fuk« na 3, 4: Fuk, fuk, fuk, fuk ... Jaz bi rada fukala. F U K A L A! Jaz hočem bit ljubljena ... obdelana ... zalita. (*Občinstvu.*) Gospod, vi tam zgledate tak mačo, dejte mi prosim pomagat, da bo moj vidu, kaj je to pravi moški: kako vi rečete doma? Kaj delata z ženo? Jo porivate, dol dajete, natepavate, nategujete ... Nič vam naj ne bo nerodno. Karkoli je, je v redu, sam da je, a ne, gospa? No, meni bi blo vseen, kako bi midva temu rekla. Jaz sem upala, da ga bo malo zrajcalo, če bom rekla kakšno tako, malo blj mastno besedo: fuk ... ampak njega ni. A ktera tu v Mariboru ve za kakšen blj fajn izraz, ki zafunkcionira? Jaz bi se mojemu možu pustla, lejte, napičit, naguzit, nasadit, nagačit, našravfat, napumpat, nasadit ... kar bi hotu. Sam, da bi hotu. – (*Možu.*) Veš kaj? Nehijva že enkrat s tem svobodnim zakonom, s tem odprtim razmerjem, ker od tega prepaha bom dobla sam vnetje

jajčnikov. Sem naveličana! Štufa sem! Štufa! Štufa!

ROK: (*Občinstvu.*) Moja žena je ena izjemno posesivna ženska. Rak po horoskopu. V podznaku pa bivša devica.

SAMANTA: (*Občinstvu.*) Svobodni zakon. Ok: pol pa gremo do konca! – Na vratih zvoni: Ding, dong. Hitim odpret. »Kdo je? Aha, mojega moža želite ... Ti, Rok, kdo pa je ta lepotečka?« – »Dovoli, ljubica: to je moja žena ... to pa moja prijateljca.« – (*Občinstvu.*) Zapomnite si: moževa prijateljca je navadno ženska, ki jo fuka al pa ki bi jo fukal, če bi mu ona dala. Frendica, razumete?

Pofuklja al fukačica, kaj je boljše? – Dajmo glasovat. Kdo je za pofukljo? Kdo pa za fukačico? Tkole na hitro bi rekla, da je v Mariboru zmagala fukačica. – »Kako si ljubka! V kateri razred pa hodiš, srček? Izvolta, večerja je na mizi ... Tukaj je vajina spalnica ... mislim najina spalnica ... ampak ne vznemirjaj se ... nč ne bom motla ... kar na kavču si bom postlala, objela koleno in ga sesala. – Vidva kar stokijta, kričta, pičta, nč se ne menta zame ... Gremo, Rok! Daj jo, Rok! Piči jo! Super je moj Rok. « A si si tko predstavljal? Ne bo šlo, no way! Svobodni zakon je navaden nateg! Sploh veš, kolkim je že uniču zakon?

ROK: Pa ravno to je meni izziv! ... drugim ni ratalo, nama pa bo! Midva rabima novo formo, novo formulo, novo obliko svobodne zveze ... vse zato, ker te ljubim!

SAMANTA: Jaz te bom res ustrella. (*Občinstvu.*) Ampak nazadnje me je prepričal. Da bi rešla VSEBINO najinega zakona, sem pristala na novo formo, v kateri je najina postelja nudla toplo zavetje vsem njegovim fukačicam, ki so očitno počele med seksom vse tisto, česar jaz nisem. No, in stvari so šle tko daleč, da jih tud najin sin Robi ni mogu več mirno gledat. Je reku: »Mami, oprost, vajin odnos ni več za nikamr ... še požrla se bosta. Ustvar si lastn živlene, postan že enkrat no mal samostojna! To dolguješ sama seb! Dej odrast že enkrat!« ... Mi je reku: »Nč, veš kva: poiskati ti morva družga tipa!« – »Srce mamino, kaj pa ti govoriš!« – »Mat, ti si tut člouk!« (*Publiki.*) Je opazu. Pri svojih osemnajstih: »Mat, ti si morš jasn postaut svoje meje. Matka, ti se morš zavedat, kolk si vredna. Vsaj kazga direktorja si zaslužiš. Al pa sodnika. Al pa zdravnika. Najboljši bi bil zobozdravnik, itak, ljudje bodo zobarje zmer rabil, kriza gor ali dol.« (*Publiki.*) Čist se je navdušu: »Ja, probi upecat enga, in če ti rata zobar, bova za zmer preskrbljena!« – Kako češ lastnemu otroku rečt ne? Gospe moje, iz lastne izkušnje, moj recept, kako ulovit moškega, pecanje alla Samanta. Ženske, svinčnike in papirje ven. (*Moškemu.*) Daj, idi po svinčnike in papir. Itak nikol ne vidiš, kaj je za nardit. Daj, zmigi se, no! Pa prosim mal luči v dvorano. Lahk pišete tud na gledališke liste al pa vstopnice al pa menstrualne koledarčke ... – Prvo pravilo: Dobte si službo. Jaz sploh ne vem, kako sem lahk bla tolk časa brez službe. Ko se je rodil Robi, sem ostala kar doma. Je reku moj mož

Rok, da bomo že kako, glavno, da bo eden od naju – jasno jaz – čim več z otrokom. Otrok je potem sicer zrasu, jaz sem se pa nekako navadla bit doma. Saj veste, doma je zmeraj kaj za nardit. No, služba je bistvena. Drugo pravilo: drage moje – pište si, da boste mele kaj od te predstave, ne mene gledat gospa: Proč od doma! Na svoje! – Pika! Moj sin Robi je reku, da zdej bi blo treba pa še shujšat.

Ker jaz sem bla prej ... gorenjka, milka, gorenjka, milka ... Debela deklca! Njegov plan je bil, da do poletja eliminirava vse odvečne kilograme. Predpisal mi je dieto. Pište, dieta alla Robi. Zajtrk: en tanek stiropor, tak rižev vafelj. Malca: en gnil jabček, tak bio. Kosilo: list solate in lupine trdo kuhanega jajca. Popoldanska malica: prav nč malce. Zvečer pa, večerja: deset km, ne kg, jog... ne jogurta, jogginga! Nej ljubi bog tisočkrat prekolne tistga, ki si je zmislu džoging! Tekla sem ko munjena, zjutraj ... popoldne ... po Rožniku, po okupirani Ljubljani, po Triglavskem narodnem parku, po Cerkniškem jezeru, po Piranskem zalivu, po parku Tivoli ... lačna ko sto hudičev, zdej pa ti lavfaj ... Čist na koncu sem že bla ... začela sem krast ... malco majhnim otrokom! Ampak sem shujšala: vidte! – Nakar pride sin: »Matka, obrn se ...« In sem se obrnla. – »Fak, matka, gravitacija.« – »Kaj????« On: »Ritka se ti je čist sesedla! Tle ni več pomoči!« – (*Občinstvu.*) Punce moje: po osemintridesetem se začnejo neustavljivo sesedat ritke! – »Sine ... kaj pa naj nardim za svojo ritko?« – »Matka, daj, hod po prstih, noč in dan.« – (*Občinstvu.*) Cel dan in celo noč, tkole ... (*Pokaže.*) Pol – to sem se sama spomnila – Keglove vaje. Ženske, dajmo delat: predstavljate si, da lulate: prekini curek, sprosti; stisni, sprosti, stisni, sprosti. Kar delejmo, delejmo, stisni, sprosti, stisni, sprosti ... A poznamo to: stisni, sprosti, stisni, sprosti pomaga pri orgazmu in tud partnerju nudi več užitka – sam ne mojemu, ampak mogoče bo pa vašemu. Delimo to vsako sekundo prostega časa: stisni, sprosti, stisni, sprosti, stisni, sprosti ... Recimo v trgovini: »Kilo parmezana, prosim.« ... stisni, sprosti ... – »Kaj pa vam je, gospa?« – »Nič, krepim svojo ritko in svoje vaginalne mišice.« Mojga mesarja je začel skrbet ... sočustvoval je z mano ... »Gospa Ribičeva, kako kaj dons vaša ritka in vaše vaginalne mišice?« – »Gospod Tone, mal boljš, hvala ...« Ženske moje, meni se je splačalo, boste vidle kmal. In zdej tretje pravilo: Zabrište proč vse svoje stare cunje, vse kar ste šparale, ker se vam je zdelo, da je še dobro, da za doma bo pa že, da če ne za drugega, pa za prah brisat! Vse stran!! Ne, ne na Karitas, te cunje majo slabo karmo! Razrezat in zažgat! – Pol sem vzela njegovo bančno kartico ...

ROK: Kaj si?!

SAMANTA: Tega, kar sem jaz vložla v tebe, mi ti itak ne moreš vrnit nikol!

ROK: Kaj si?!

SAMANTA: ... pin 3434 in sem šla v Emporium, kupla sem si en par čevljev z visoko petko in en

par z nizko petko, en par s paski in en par z debelimi podplati. Pol eno čisto mičkeno torbico in eno super size brošeto, pol eno obleko z zadrgo na hrbtu – takšno kot mata Jennifer Lopez in Victoria Beckham – pa tri mini kiclce pa par hlač, ozkih v pasu in tko po nogi, da kar padejo ... par uhanov do ramen. Pol sem šla k frizerju ... (*Vmes Rok ...*)

SAMANTA: (*Vrne se na oder: nosi visoke pete in obleko.*) Ecco mene! Samanta, brez h. Ljudje, jaz mam boke! B o k e! Ritko! Lejte, kako znam migat! Zarad njega sem pozabla, da mam boke, pa ritko, pa joške. Super sem! Jaz sem prava baba!! Hvala ti, o, bog! Odpusti mi: nikol več ne bom pozabla migat z boki, nikol več ne bom kot kakšna artritična kamela gledala v tla, ker jaz sem mačka, prava mačka!!! Skratka, shujšala sem, utrdila svojo ritko IN svoje vagitalne mišice stisni-sprosti stisni-sprosti stisni-sprosti – lahk do konca predstave vadte – dokupla še push up hlačke in push up modrček ... ampak kljub vsemu temu ... ostajala sama. Noben me ni opazu!

»Matka, relax, skuliri se, omehčat se morš ... postat blj dostopna. Tko si zakrčena, zategnjena, forsiraš se. Probi direktni marketing.« Jaz: »????« – »Ja no, se mal blj diskretn ponujat. Ko greš ven, se mal spogleduj ...« No, potem sem se probala sproščeno, zmehčano, dostopno in diskretno spogledovat. (*Se na videz zastrmi v neko osebo.*) ...

No, ste vidl: nobene reakcije. Skor bi pobegnu s predstave. (*Izbrani žrtvi.*) Kaj je hudo? Kar mirno, gospod: do konca predstave vas ne bom več pogledala, obljubim ... (*Občinstvu.*) Ne, saj enim sem bla všeč: tistim med osemdeset in štiriindevetdeset. Vsi starčki so zijal za mano. Pa mladi tud ... premladi, Robijevi vrstniki. Sej enkrat sem se pa zapletla ... kako sem se jaz zapletla! S fantom, ki je hodu k nam že od osnovne šole na malco. Z Robijem sta skupi trenirala nogomet. Ma je malo starejši od njega ... En dan, ko sem mu kot zmeri pripravljala sendvič, mi je stopu za hrbet ... in nenadoma sem med ritnicama začutla neki tko ... ooo ... trdega! Kakšen filing! Jaz tega doma nisem nikol doživela! Neki tko debelega! Mati božja! Obrnla sem se in ga pogledala v oči ... kako me je gledu ... zgrabu je mojo roko ... »Kaj pa delaš?« ... ampak nisem ... ne, nisem umaknla roke, če pa sem bla potrebna ko Sahara vode ... Položu jo je na svojega stoječega ... se sklonu, zagrizu v moje stoječe joškice in s polnimi usti posebne salame dahnu: »Ljubim te.« – »Kaj pa govoriš?« – »Ljubim te, ljubim te, ljubim te ... že iz vrtca.« – »Zakaj pa mi tega nisi prej povedu? Zakaj si se me lotu komi danes? Kok sem te čakala aaaaaa ...« – Ne, no, to sem si zmislla, da bi blo mal smešno. Znorela sem! – »Kako si upaš, mulc? Da mi rečeš kaj takega ... lahk bi bla tvoja mati. Sram te bodi! Zgini ven! Konc je s sendviči, konc!« Ampak fant me je kar naprej klical, joku je v telefon, govoru mi je, kako me ljubi, kako je zaljubljen, da brez mene ne more, brez mojih sendvičev tud ne ... To je blo eno tako trpljenje, vam povem! In jaz pa tud nimam kamna namesto srca! Sem pa le mati! Nisem več mogla poslušat tega. Enkrat sem mu kar rekla: »Daj nehi že, no! Dobva se na enem zlo, zlo diskretnem kraju ... Pridi jutri, opoldne. Na Žale.« Pa ja ... luškan

barček majo ... po pogrebih gremo vedno tja ... – Celo noč nisem mogla spat. Ves čas se mi je vračal pred oči tisti najin zadnji prizor ... (Tisti s stoječim, tisti s salamo ... ja.) – Pridem tja, totalna trema. On me je že čaku, nasmehnu se je ... Joj, kak se je ta fant znal nasmehnit! Še nikol nisem vidla tolik zob v enih samih ustih ... Podoben je bil krokodilu. Ne, res! Najrajši bi mu takoj rekla »Ugrizn me, ugrizn« ...

No, pa pride natakár pa vpraša: »Kva naj prinesem za gospo? ... Kva pa naj prinesem za sineta?« Najrajš bi se ugreznla v zemljo! – »Zame duplo vodko z redbullom, za njega pa oranžado s cucljem.«

ROK: Se pravi, da si se na Žalah mela fino.

SAMANTA: Izvoli, dragi, maš zeleno luč. Delaj, kar češ. Stopava v svobodni zakon.

ROK: Si ziher? (*Občinstvu.*) Kar naenkrat brez občutka krivde! ... Bil sem ko ptiček na veji ...

SAMANTA (*občinstvu*): On svoboden, kot ptiček, mene pa je grabla dvojna paranoja: doma nč, zunaj pa tud nč. Veste, v svobodnem zakonu se pogovarjamo o vseh stvareh. Smo tovariši v areni življenja, fukamo pa blj malo al nč, da več za druge ostane ... – No, in tko mi je on ves čas veselo opisoval vse pikantne podrobnosti in dogodivščine svojega osvobojenega in po novem nič krivega tiča.

ROK: Oprosti, jaz nisem mel nobene potrebe govorit, ti si me spraševala ...

SAMANTA (*možu*): Ja, sem pač mazohistka! (*Nadaljuje svoj pogovor z občinstvom.*) Takrat je mel razmerje s približno 24-letno, ne preveč lepo, ampak pametno ... kako naj vam razložim ... intelektualko, feministko, vegetarijanko. Saj poznate take?!

ROK: Zakaj pa zdaj ta zaničljivi ton?

SAMANTA (*možu*): Jaz da zaničujem vegetarijance? Kje pa! Srkala sem njeno poduhovljenost. Oooooommmmmuuu. Kako je ta tvoja sveta krava jedla ... kako je jedla! Noben na svetu ne žre ko vegetarijanci! »Gospa Samanta, nč mesa, sam pršut!«

ROK: Si pa hudobna!

SAMANTA (*možu*): Ja, hudobna ... Glava me boli od vseh teh rogov: dovoli, da sem vsaj hudobna! (*Občinstvu.*) Seveda, ona ga je ljubila drugače od mene: čisto nič posesivno. Imela je namreč odnos z drugim moškim, ki je mel odnos z drugo žensko, ta pa je bla poročena z moškim, ki je sicer natepaval svojega frenda ... Ah, komplicirano! No, istočasno se je zapletel še z enim dekletcem, prav luškana je bla ... nora na sladoled ... hodla je v šolo, on pa ji je pomagal pisat domače naloge.

ROK: Daj, z Ajdo sma se samo igrala!

SAMANTA (*občinstvu*): Seveda, skrivalnice pod rjuho! Išči, išči ... muca našla basiko ... Zaupal mi je, zakaj ga privlači:

ROK: Veš, zakaj mi je všeč? Ker je zmešana, nepredvidljiva in poredna, ker se smeji in joče istočasno, včasih pa zbruha kar ves sladoled. Ob njej se počutim ...

SAMANTA: Mela je bulimijo in je veselo kozlala kar po mojih rjuhah. Sem ga opozarjala: pazi, da ne zanosi.

ROK: Saj veš, da jaz pazim, ampak kak pa drugi dečki pazijo, pa jaz ne morem pazit. Brez zajebancije. Proso bi te za uslugo ... Bi lahko ti spremla Ajdo ...

SAMANTA (*občinstvu*): ... namreč punčko, ki je bla nora na sladoled ...

ROK: ... h ginekologu, da ji namontira neko špiralo ...

SAMANTA (*spravljlivo, možu*): Pa ja, veš, da bom, malenkost. Ajda, Ajdica, pridi z mano. Bova šle k stricu zdravniku, te bo malo pregledal. Če boš pridna, dobiš štempeljček naravnost med nogice: »Gospod doktor, lepo prosim, lahk vstavte špiralo naši Ajdici, ne hčerkici, ljubici mojega moža?« Ti bom jaz že dala špiralo ... čez kožco! Da boš scal ko vetrnica!

ROK (*občinstvu*): Evo, kak reagira?! Zaj pa ti fukaj to, če lahko! Zreducirala si me na navadnega porivača!

SAMANTA: Saj si me ti nonstop prepričeval, da gre za seks ... samo za seks!

ROK: Normalno! Med nama ni tiste globoke intimnosti, da bi se ti jaz upal resnično odpret! Ti si ena navadna požrešna kuzla, ki hoče vse samo za sebe. Celo mojo glavo, celo moje srce, celo mojo denarnico, celega mojega kurca ... Ne dam! Eto, ne dam! Jebi se!

SAMANTA: (*Za njim.*) Saj to bi glih rada ... Se jebala. Hm. Kaj bi morala to reči ...? Se jebala?

ROK: Samanta, če si že spoznala, da nisem pravi za tebe, si lahko ustvariš novo življenje. Najdi si boljšega od mene! To si zaslužiš. Ti si ena fantastična, izjemna ženska. Jaz ti bom to omogočil ... ker te ljubim.

SAMANTA: Jaz ne morem več tko! (*S težavo zadržuje jok.*) V bistvu oprost: vedno se vtikam v tebe in te morim ... saj ti nimaš nič od lajfa ... (*po sliko*) ... glej, kako si me dobu, glej, kaka sem zdej ... glej, kaj sem nardila iz sebe ... utrujena sem ... razočarana ... to življenje ... ta najina jebačka pojstla ... ne zdržim več ... jaz se bom zares vrgla dol in med padanjem pa ... se lahko ustrelim!

ROK: Samanta! Ne delaj iz muhe slona. Kaj če bi na vse skupaj pogledala z malo distance in se poskušala obnašat normalno!

SAMANTA: Pa sem se začela obnašat »normalno« in gledat na stvari iz »distance«. Kupla sem si

rolerje in začela hodit zvečer rolat v Tivoli. Opazla sem, da vsak večer rola tud privlačen moški zrelih let. Najprej sva se sam pozdravljala, kmalu sva izmenjala kakšno besedo o vremenu. In tko. Postajala sva znanca, prijatla. Po dolgem času sem čutla, da me je nekdo nekje vesel in da mu ni vseeno, če sem prehlajena. Me je znal peljat na vroč čaj, rečt, da sem pa res boga, boga, boga.

Ma, ne, težko bi rekla, da sem se zaljubla ... Enostavno lepo nama je blo, ko sva bla skupi. Postala sem spet blj vesela. Blj sproščena. Moj mož je te spremembe celo opazu. Je reku ...

ROK: Čuj, super zgledaš. Kar svetiš se ... – Kaj je kaj narobe?

SAMANTA: Bi lahk reku, da zgledam seksi, ma mi ni privošču tega. Je reku, da svetim, kot da sem varčna žarnica.

ROK: Če bi me dobro poslušala – pa me nikoli nisi – bi vedla, da te sprašujem, če se s kom videvaš. Oziroma kaj je vzrok temu – mislim: kdo – je vzrok temu, da te moje spolne aktivnosti več ne zanimajo.

SAMANTA (*občinstvu*): In naenkrat, drage moje ... sem jaz postala center njegovega veselja.

ROK: Čuj, maš kaki plan za danes? – Kaj greš ven? – A danes greš spet? – Čuj, kaj te tebe ne bo nikoli več doma?

SAMANTA: Neki je slutu.

ROK (*občinstvu*): Vedno je vse zanikala!

SAMANTA (*možu*): Nič nisem zanikala! Kvečjemu sem se ... malo izmikala! Saj veš: tko kot ti na začetku ... (*Občinstvu.*) Nerodno mi je blo ... gospa, kako bi vi svojemu možu povedala, da ste po dolgem času srečno zaljubljena – v drugega ...? Se strinjate, da to ni enostavno? Mislim – vsaka vsaj malo poštena ženska ima do svojga moža vsaj en tak ... minimalen rešpekt. Mož je le mož ...! Ma pol en dan ni melo več smisla skrivat: »Veš, dragi ... mogoče sem spoznala pravega moškega!«

ROK: A res? Kdo pa je?

SAMANTA: Kaj se zdaj delaš frajerja pred folkom? Takrat nisi reku »A res, kdo pa je«, ampak si reku »Haaaa?!«. In še mal sline se ti je pocedilo iz levega ustnega kotička. No, a ponoviva prizor za gledalce?

ROK: Ni problema.

SAMANTA: Prva replika je moja.

ROK: Pa zadnja tudi.

SAMANTA: Dragi ...

ROK: Reci, reci!

SAMANTA: Mogoče sem spoznala pravega moškega.

ROK: Potem pride tisti znameniti: Haaaa?! – In dolga pavza, v kateri se mi iz levega ustnega kotička cedi slina. – Čuj, ful sem vesel za tebe! Pravega moškega. Končno! Kdo pa je? Kaj pa dela?

SAMANTA: Profesor je ... profesor fizike.

ROK: Učiteljček? No, to je super. Majo dva meseca počitnic pa močen sindikat. Lepo. Sem ponosen, da nisi kaka snobistična kokla.

SAMANTA: Ime mu je Darko Vincenc Car. Zoisov nagrajenec. Za fiziko. Predava na univerzi v Loughboroughu. Se družijo z Nobelovci. Edini Slovenec, ki objavlja v Nature in Science ... A veš, to so ene znanstvene revije.

ROK: Kje si rekla, da dela?

SAMANTA: V Loughboroughu.

ROK: V Loughboroughu. Astronavt? S pisarno na Marsu?

SAMANTA: Ne, ne ... svoj odsek ima na Institutu Jožef Stefan ...

ROK: Ne me jebat!

SAMANTA: ... konference pa v Latinski Ameriki pa v Avstraliji, na Japonskem ... pozimi pa v Schladmingu v Nemčiji.

ROK: Avstriji. Schladming je v Avstriji.

SAMANTA: Ja, to je tam, kjer se nisi znal na vlečnico spraviti, ne? Ker ti si navajen na une ...

ROK: Pusti vlečnico! Moja žena si je našla genija. Sem počaščen, veš.

SAMANTA: A veš, kako on diši ... jaz se kar topim ...

ROK: A, diši ... si ziher, da ni peder?

SAMANTA: Jaaaaa ... ZLO sem ziher.

ROK: Zlo si ziher? A sta že ...?

SAMANTA: Kaj?

ROK: Ja ... no ... a sta že, a te je že ...?

SAMANTA: A če sva že fukala?

ROK: Če sta že ... spala skupaj.

SAMANTA (*občinstvu*): Moj mož, moški svobodnih, liberalnih, demokratičnih nazorov in pogledov na svobodni zakon, je ostajal brez sape, malo rignu, enkrat prdnu. ... Ti skuham kuminov čajček?

ROK (*razdraženo*): Nehaj s temi čaji! Odgovori mi, če sta že. Tolko sem menda še vreden ...

SAMANTA: V bistvu ... nisva šla še čisto do konca.

ROK (*stežka prikriva svoje zadovoljstvo, čeprav je poln razumevanja*): Ti, ne se sekirat. Saj bo. Ne smeta obupat, veš. Včasih na začetku, ko se dva šele spoznavata, ne gre takoj. Spolnost je končno le intimna zadeva. Delikatna. Stvar bližine med dvema. Pomemben je občutek varnosti. Tudi pri moškem. – Ti, pa kaj je blo, a mu ni vstal od mrtvih?

SAMANTA: Ne, ne, nima takih težav ... veš, sem bla tud jaz presenečena, mislila sem, da pri vseh te stvari funkcionirajo tko kot pri tebi ... mislim: blj NE funkcionirajo. – Jaz sem bolj počasna, razumeš. Sem le poročena ženska, ne morem kar takoj do konca, no. Si bo še mislu, da sem kaka lovača ... Tko da mu za zdej vedno končam z usti.

ROK: Končaš mu z usti?

SAMANTA: Ja. Se mi ne zdi tko do konca intimno.

ROK: Zakaj pa meni nisi nikoli končala z usti?

SAMANTA: Ti ješ preveč pikatno. On pije ananasov sok.

ROK: Kako vezo pa ma to?

SAMANTA: A veš, kako njemu sperma diši ... Sem razmišljala, veš. Prav si mel. Prej nisem bla sposobna uvidet. Zdej se mi je končno odprlo: Carpe diem. Danes je pomemben. Ne prelagaj na jutri, kar lahk pofukaš danes. Včeraj in jutri ne obstajata. Vedno ti bom hvaležna za to ... (*Občinstvu.*) Ljube moje. Edini problem svobodnega zakona je v tem, da je lahk svobodna sam ena oseba; jasno, ON. Ker če ne – neha funkcionirat. Zgubijo živce ...

ROK: Točno. Oziroma ne! Ti ne razumeš! Midva se nisma tak zmenla! A si sploh predstavljaš, kako luč meče to na mene? Moja žena ma ljubimca! A veš, kak poniževalno je to za mene!!! Kaj si bojo v službi mislili o meni? Pa samo poglej kako mama! Pa kaj si bo narod mislo o meni? Da niti svoje žene nimam pod kontrolo?!

SAMANTA: Ne dajaj se tko v nič! V biti si fajn človek, dober ...

ROK: Kristus Jezus! Manjka samo še, da igra na kitaro in da poje ...

SAMANTA: Ga poznaš!?

ROK: Koga?

SAMANTA: Ja Dareta V. Carja? V bistvu on piše Magnifico komade.

ROK: Popizdo bom! Darko Carko fuka mojo ženo pa na njenem hrbtu pesmi piše ...

SAMANTA: Ja. [Ti si moja ljubezen](#), nč bat, to je komad, tega je posvetu meni ...

ROK: Ubil se bom. Kake plane mata za prihodnost?

SAMANTA: Kratkoročne: Carpe diem. Zdaj vsak čas pride.

ROK: Kaj?

SAMANTA: Ja, konec tedna bova preživela skupi. *Zazvoni telefon.*

ROK: Če je kera od mojih žensk, reči, da me ni. Ta številka ne obstaja. Nedosegljiv. Odselil sem se. Reci, da ... Ti dvigni, prosim ... ne da se mi menit.

SAMANTA: (*Dvigne slušalko.*) Halo? Pravi, da ga ni. – Halo?! (*Z navdahnjenim glasom, nežno.*) Heeeej ... aaaa ti si ... zakaj na tega ... kakšno lepo presenečenje ... ne zdržiš več ... (*Pokrije slušalko z roko; možu.*) On je!

ROK: Kdo?

SAMANTA: Pst! (*V slušalko.*) Ti prideš? Sem, k meni? Čez kolk časa? ... Čez par minut ... (*V zadregi.*) Ne, ne ... v redu ... hladilnik ropota ... nihče ... sama sem ... (*V vse večji zadregi.*) Ti kar pridi ... Ja ... saj ti povem. (*Vzneseno.*) Jaz tebe tud! Močno! Ja, v redu, če hočeš slišat ... Poje. [Ti si moja ljubezen](#) ... Kaj si? Snemal? Pujs! Ok, se vidiva. Adijo. (*Odloži telefon.*) Kaj prisluškuješ? Kako naj se normalno pogovarjam po telefonu, če me tko gledaš?! Prosim te, če greš.

ROK: Zakaj si mu pa rekla, da si sama? Ti nisi sama. Jaz sem tudi tu. Sicer jemljem na znanje, da sem po novem nihče, ampak ... Dragi gledalci, zdaj smo prišli tak daleč, da se je izkazalo, da v mojo hišo prihaja ne Darko Carko, pač pa Drko mu bo glih Crkno. Jaz bom ostal tu! Nikamor ne grem! Lahko mu rečeš, da sem hladilnik. Prišravfal se bom na zid. Ne, lahko se uležem na tla pa mata piknik na meni. Lahko te piči na meni. Bom ležal čisto na miru. Se bom obleko v zeleno ...

SAMANTA: Rok, ne! Sam v zeleno trenirko ne! Lepo prosim!

ROK: Kaj pa je narobe z zeleno trenirko?

SAMANTA: Dobro, nič ni narobe!

ROK: Moja mama je rekla, da ...

SAMANTA: Tvoja mama sem jaz, vzemi si iz denarnice denar za sladoled, za kino ... Sam spokaj že, ok?

ROK: A se sploh zavedaš, kak me žališ? Ti nisi človek, ti nisi ženska. Ti si robot! Vsak čas me boš s svojim ščegetavčkom pofukala v rit! Zmešalo se ti je! Ti si gospa Ribič, ti maš otroke! Sram bi te lahko blo, sram! Jaz tega ne zdržim več! Luba duša, jaz te bom zadavo!! (*Plane proti Samanti.*)

SAMANTA (*osupla*): A se ti je zmešalo? Zadavu me boš! A mi pomagaš delat samomor?!

ROK: Lej, kaj si nardila iz mene! Glej, do česa si me pripravla!! Samanta, ljubil bi se, ljubil s teboj ... Samanta, ljubim te! Sleči me ... Daj si hlačke dol ... Bodi spet moja žena ...

SAMANTA: Aja? Zdaj ko sem si zmisllila Dareta, zdaj pa naenkrat: Daj dol hlačke!

ROK: Zmislila si si ga? Se pravi, da si ... Se pravi, da sem ... Se pravi, da sma ...

Zaplešeta.

SAMANTA: Še zadnje glasovanje danes v Mariboru. A ste za en dodatek? Maestro muzika!

Zapojeta Kako sva si različna in

HAPPY END